

Mapa nalepená na otočné desce z kovu
pod bílým místem dotykem mnoha rukou vymazaná dívčí jména
Nečitelné označení mé vlastní cesty
Váhavě obracím tvář k jihu
a v úlomcích něhy reklam hledím na veliké zvodnatělé město
kde bydlí v ulici Na provázku
Malé smutné dítě pravoslavného klidu
chtěla být zmrzlinářkou
vychodila sotva pátou třídu
Zora Zora Zora
Studí mě pohled za noci na velkoměsto plné hesel
Jediné co o ní vím je že bydlela blízko u rozhlasu
A peníze v černém odkládají květiny na její zvadlou krásu
Zora dítě klidu
jela na dětském kole
Zora zmrzlinářka s vlasy vlajícími jako bitné pole
Jako němý leták padá k zemi
Proč? Kvůli čemu ? To už dneska nikdo neví
Mapa nalepená na otočné desce z kovu
Pod bílým místem dotyky mnoha rukou rozmazaná dívčí jména
Nečitelné označení něčí cizí cesty